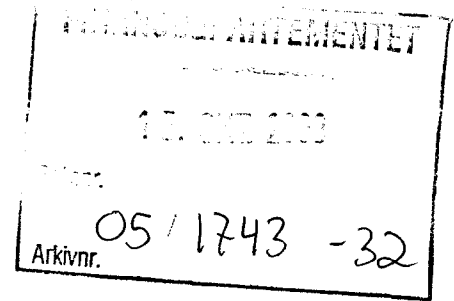

DET KONGELIGE
BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Finansdepartementet
Pb. 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref
05/1743

Vår ref
200802847-/LIBPAS

Dato
14.10.08

Høring - utveksling av grunndata på personinformasjonsområdet - arbeidsgrupperapport

Vi viser til brev datert 1.7.2008 ved ovennevnte høringssak. Barne- og likestillingsdepartementet har følgende kommentar:

Punkt 4.1.1

Arbeidsgruppen mener at dersom det innføres en felles definisjon av samboere, bør samboerskap registreres. Gruppen mener likevel at det kan være en felles kjerne i begrepet og at den informasjonen, kombinert med bolignummer, er nyttig for flere brukere. Arbeidsgruppen går ikke nærmere inn på dette og anbefaler at spørsmålet tas opp i Folkeregisterets brukerforum.

Barne- og likestillingsdepartementet vil bemerke at spørsmål om registrering av samboere har vært drøftet ved flere anledninger tidligere, blant annet i kap. 7 i St.meld. nr. 29 (2002-2003) Om familien – forpliktende samliv og foreldreskap. Det finnes ikke noen entydig definisjon av samboerskap. I eksisterende lovverk er det ulike vilkår for hvilke samboere som skal gis rettigheter eller plikter som ektepar. Det kan dermed være uheldig å registrere samboere i en egen kategori i folkeregisteret. Dette vil i så fall kreve nærmere vurdering og utredning.

Punkt 6.2.5.6

Arbeidsgruppen oppfordrer Barnelovutvalget til å vurdere om sekundæradresse kan brukes til å registrere adresseopplysninger for barn med delt bosted.

I NOU 2008: 9 Med barnet i fokus omtaler Barnelovutvalget spørsmålet på side 70-71. Barne- og likestillingsdepartementet anbefaler Finansdepartementet å vurdere nærmere spørsmålet om registrering av delt bosted/to adresser.

Postadresse	Kontoradresse	Telefon	Plan- og administrasjonsavdelingen	Saksbehandler
Postboks 8036 Dep 0030 Oslo	Akersgt. 59	22 24 90 90 Org no. 972 417 793	Telefaks 22 24 95 15	Line Berger Husem 22242246

Kapittel 6.5

Arbeidsgruppen går inn for økt tilgjengeliggjøring av opplysninger fra Folkeregisteret. Barne- og likestillingsdepartementet ser noen ulemper med dette, særlig ut fra faren for identitetstyveri og at opplysninger misbrukes i markedsføringsøyemed. Vi har notert oss oppslag i media om at navn, adresse og fødselsnummer kan være tilstrekkelig opplysninger om en person til å foreta svindel, identitetstyveri mv. Departementet mener det er viktig å legge et "føre-var-prinsipp" til grunn på dette området, fremfor å basere seg på opplysninger om at økt åpenhet (hittil) ikke har medført problemer med misbruk i Sverige. Identitetstyveri mv. er etter sigende et økende problem både internasjonalt og her hjemme.

Arbeidsgruppen foreslår at bl.a. personnummer i utgangspunktet skal være åpent tilgjengelig for alle i Folkeregistret. I rapporten kapittel 6.5.2 argumenteres det med at da vil folk skjønne at de ikke må bruke personnummeret som pinkode eller passord, og at misbruksfaren dermed vil minske sammenlignet med i dag. Etter vårt syn er dette resonnetet tvilsomt og vi vil anbefale at man ser omvendt på det: Først bør man få folk til å forstå at de ikke må bruke personnummeret som pinkode/passord, deretter kan man eventuelt vurdere økt tilgjengeliggjøring av personnummer.

Etter gjeldende markedsføringslov (og forslag til ny markedsføringslov, Ot.prp. nr. 55 (2007-2008)) vil det være forbudt å sende markedsføringshenvendelser per SMS eller e-post uten mottakerens forutgående samtykke, jf. nåværende § 2 b og § 15 i forslaget til ny lov. Forbudene kan imidlertid ikke i seg selv hindre at det sendes uanmodede elektroniske markedsføringshenvendelser (såkalt "spam"). Riktignok foreslås det at det skal være frivillig å registrere e-postadresse og mobiltelefonnummer i Folkeregisteret, men vi ser grunn til å frykte en økning i antall uønskede henvendelser dersom registrerte mobiltelefonnummer og e-postadresser som utgangspunkt skal ligge åpent for alle i Folkeregisteret.

I rapporten argumenteres det videre med at i dag kan i realiteten hvem som helst få tilgang til et fødselsnummer ved å oppgi at man har et behov for det. Dette er imidlertid neppe alminnelig kjent, jf. at det også fremgår i rapporten at mange tror at personnummer er hemmelig. Vi finner det tvilsomt om det er treffende å bruke dagens situasjon som argument for åpen tilgjengeliggjøring av personnummer.

Vi kan på denne bakgrunn langt på vei støtte mindretallets betraktninger i rapportens kapittel 6.5.6. Etter vårt syn taler mye for at åpen tilgjengeliggjøring av i hvert fall identifikator (personnummer mv.), e-postadresse og mobiltelefonnummer må være frivillig og basert på aktivt samtykke fra den registrerte.

I dag er kontaktinformasjon om barn ikke alminnelig tilgjengelig. At barns personopplysninger og kontaktinformasjon legges åpent ut på Folkeregistret er ikke særskilt behandlet i rapporten, men vil etter det vi forstår være en konsekvens av forslagene. Dette kan åpne for at opplysninger om barn havner hos uvedkommende. En

kan for eksempel tenke seg at nysgjerrige barn leter opp opplysninger om hverandre, eller at voksne med ulike hensikter kan finne opplysningene om f.eks. bosted og e-postadresse til barn. Barn er en sårbar gruppe som det i enda større grad enn voksne kan være grunn til å skjerme i et personvernperspektiv, noe vi mener må vurderes nøye i det videre arbeidet.

I rapportens kapittel 6.5.5 behandles spørsmålet om reservasjon. Vi gjør oppmerksom på at det i Ot.prp. nr. 55 (2007-2008) om lov om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. (markedsføringsloven) foreslås å overføre reservasjonsordningen for direkte reklame fra personopplysningsloven til markedsføringsloven. Proposisjonen skal behandles av Stortinget i høst. Det er noe uklart om arbeidsgruppen tenker seg at det skal opplyses om reservasjoner i Folkeregisteret i tillegg til reservasjonsregisteret. I så fall er det viktig å etablere rutiner for å hindre motstrid mellom de to registrene. Uansett må det være klart at en reservasjon i reservasjonsregisteret står på egne ben.

Vi er noe i tvil om det er behov for en reservasjon mot bruk av opplysninger til markedsføringsformål, jf. punkt 4 i oppstillingen i rapporten kapittel 6.5.5, siden personopplysningsloven i utgangspunktet krever samtykke for behandling av personopplysninger (herunder til markedsføringsformål). Når det gjelder "reservasjon mot oppslag", dvs. mot at bestemte opplysninger legges åpent ut, mener vi som nevnt ovenfor at det er mye som taler for at det heller bør være aktiv påmelding/samtykke for å legge åpent ut i hvert fall identifikator, e-postadresse og mobiltelefonnummer.

Punkt 6.7.3

Arbeidsgruppen foreslår at slektskap mellom mor og barn skal fastslås gjennom en DNA-prøve når barnet ikke er født på sykehus eller fødestue.

Dette er et interessant forslag, men krever nærmere utredning før det eventuelt blir gjennomført. Et offentlig utvalg er nedsatt for bl.a. å vurdere endringer i barnelovens kap. om farskap og morskap (farskapsutvalget), og arbeidsgruppens forslag vil bli gjort kjent for utvalget.

Med hilsen

Lars Audun Granly (e.f.)

Line Berger Husem